

“షే! అరవకు. అందరూ పొందారు”

చిన్నగానే అయినా కరుకుగా కసురుకున్నాడు విజయ్. అతని లలిపి సరసానికి మవకువలా డుతూ ప్రతిస్పందించబోయిన వినయ ఆ కరకుదనం సూచిగా గుండెల్లో గుచ్చుకున్నట్లయి చిన్నబోయింది.

ఇంక ఆరోజు మెక్కుబడిగా గడిచిపోయింది. ప్రశాంతంగా అటు తిరిగి నిద్రపోతున్న విజయ్ని చూస్తే చాలా ఈర్ష్యగా అనిపించింది. తన పనేదో తనది, తన సుఖం తను చూసుకుంటాడు. వా ఫీలింగ్స్ తో

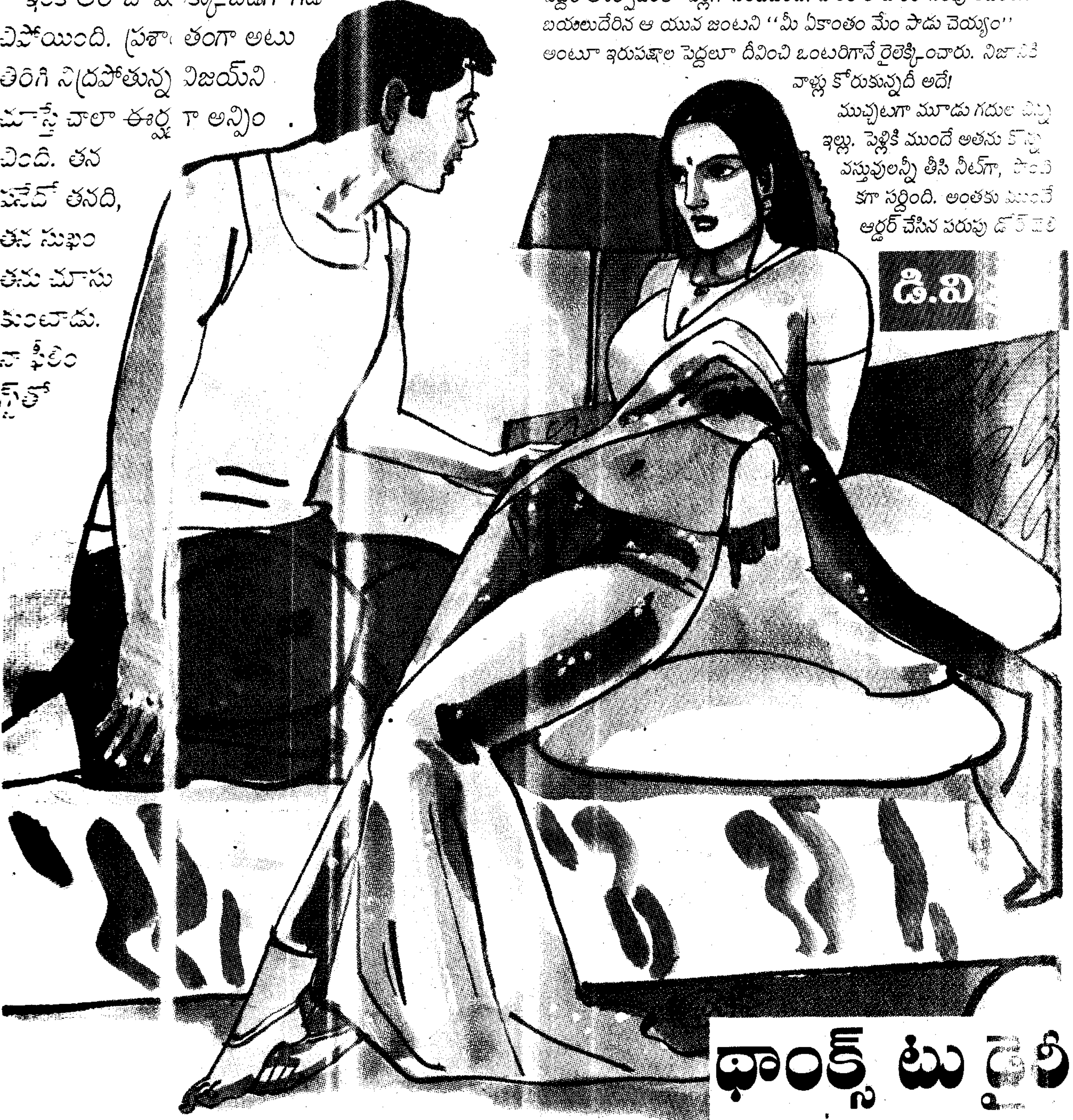
సంబంధం లేదు, కసిగా అనుకుంది వినయ.

నిదురే రాని కళ్లు నీరవ నిశ్శబ్దంలో నిన్నటి అనుభవాలను గుర్తు తెచ్చుకుంటూ ఎక్కడికో చూపు సారించాయి.

ఐదారు సువత్సరాలు ఒకరికోసం ఒకరు పడ్డ తపన, ఆవేదన వివరికీ పెద్దల ఆశీర్వాదంతో పెళ్లిగా నిలబడింది. వారం రోజులకే సెలవు లేదంటూ బయలుదేరిన ఆ యువ జంటని “మీ ఏకాంతం మేం పాడు చెయ్యం” అంటూ ఇరుపక్కల పెద్దలూ దీవించి ఒంటరిగానే రైలెక్కించారు. నిజానికి వాళ్లు కోరుకున్నదీ అదే!

ముచ్చటగా మూడు గదుల చిన్న ఇల్లు. పెళ్లికి ముందే అతను కొన్ని వస్తువులన్నీ తీసి నీట్గా, సాంవికగా సర్దింది. అంతకు ముందే ఆర్డర్ చేసిన పరుపు డోర్ వెలి

డి.వి.

థాంక్స్ టు డైరీ

వరి రావడంతో దాన్ని కూడా మంచం మీద వేసి ఇంటి దగ్గర్నుంచి తెచ్చిన తెల్లటి దుప్పటి తీసి పదిచించి... వంటగది కూడా శుభ్రంగా సర్ది పాలు పొంగించి పరమాన్నం చేసింది. నాది అనుకున్న సొంత ఇంట్లో తనకెంతో ఇష్టమైన అతని కోసం ప్రతీదీ అమర్చిపెడుతూ... ఆ అనుభూతి కొత్తగా మనసంతా గాల్లో తేలుతున్నట్లు ఉందామెకీ. ఫ్రెండ్స్ ని కలిసి వస్తానని వెళ్ళిన మనిషి త్వరగా వస్తే బావుంటుంది ననుకుంటూ వంట కూడా పూర్తి చేసింది. తలారా స్నానం చేసి ఎప్పుట్టుగానో దాచిన పింక్ కలర్ స్లీప్ షర్ట్ నైట్ వేసుకుంది. దానిమీద లేస్తే అక్కర ఒవర్ కోట్స్... పిచ్చి సెక్సీగా ఉంటుంది ఆ నైట్.

సొంత ఇంట్లో మొదటి రోజుని గుర్తుండేలా సెల్ బ్రేట్ చేసుకోవాలని ఈ వారం రోజులుగా ఎప్పుడూ నుకోలేదు.

కొలీగ్స్ అందరూ పెళ్ళికూర్చు అడుగుతుంటే టైమ్ తెలిలేదు అంటూ హడావుడిగా వచ్చాడు విజయ్. వస్తూనే బోల్డంత సందడిని, సరదానీ మోసు కొచ్చినట్లు సంబరపడిపోయింది ఆమె. ఇల్లంతా భలే సర్దేశావంటూ చాలా మెచ్చుకున్నాడు.

“తలస్నానం చేయించనా” అంది వినయ ఏదేదో ఊహించుకుంటూ.

“నో మూడ్” అంటూ నాలుగు చెంబులు గబగబా దిమ్మరించుకుని వచ్చి డైనింగ్ టేబిల్ ముందు కూర్చున్నాడు. అతను తెచ్చిన పూలు తలనిండా తురుముకుని తలుపులు గడిచి వేసి వచ్చి కంచంలో అన్నం వడ్డించింది. తెల్లటి విశాలమైన వీపుమీద మల్యాల్లా నీటి బిందువులు, చెంపల దగ్గర తడి సిన జాబ్బు, ఎంతో ఫ్రెష్గా... ముద్దొచ్చాడు ఆమెకీ. పెళ్ళికీ ముందు ఇలాంటి రొమాంటిక్ టైమ్స్ కోసం ఎంతగా ఎదురుచూడలేదూ? ఎన్ని కలలు కనలేదూ? అవకాశం కోసం ఇంట్లోకి చేతికంది వచ్చింది అనుకుంటూ చలు కున్న వంగి చిన్నగా చెవి కొట్టింది. దానితో తను ఎంత మోపీ మూడ్ లో ఉందో చెప్పే తాళం చెవి అతని చేతికిచ్చినట్లయింది. అతను మాత్రం “అబ్బ! నీకన్న తొందరే!” అని చిరునవ్వుతో కసి రాడు.

“ఏయ్! మనింట్లో మన ఇదే మొదటిరోజు. నీకేం అన్ని చడం లేదూ?” అంది మెడలుట్టూ చేతులు వేసి భుజం మీద వాలుతూ.

“ఏమిటి అనించేది? నుండు నువ్వు కూడా అన్నం తిని లేస్తే అప్పుడు చెప్పాను ఏం చెయ్యా అనిస్తోందో”

“అన్నం తినాలని లేదు. నీ తినిపించకూడదూ” గారాలు పోయింది వినయ.

“ఇంకా నయం. ఇవాళ అన్నం తినిపించమంటావ్, రేపు గిన్నెలు తోమమంటావ్. వన్నొదిలేయ్ తల్లీ” అంటూ చెయ్యి కడుక్కుని రాడు.

“బొత్తిగా ఈస్టటిక్ సెన్స్ లేదు. మొద్దు మనిషి” ఉక్రోషంగా గొణుక్కుంది.

కొత్తగా పెళ్ళయిన వాళ్ళు ఎంతో సరదాగా ఉన్నట్లు, అన్నం కలిపి టేబిల్ ముద్దలు అందించుకున్నట్లు, పరిగంగ స్నానాలాడినట్లు సినిమాల్లో చూపిస్తారే... అంతా ఉత్తరే కాబోలు. అయినా అలా చేస్తే బాగానే ఉంటుందేమో. ఏమే ఆయనకి నచ్చద్దా... మళ్ళీ తన సర్దిచెప్పుకుంది.

సొంత ఇంట్లో ఎవరి అడు

అదుపూ లేకుండా తెల్లవార్లూ అతని గుండెలమీద వాలి గారాలు పోతూ, ఉంగరాల జాబ్బులో వేళ్ళు పోనిచ్చి ఆటలాడుకుంటూ కువకువలూ, కిలకిలతో గడిపెయ్యాలని ఉదయం నుంచి ఊహించుకుంటున్న వినయ, పది నిమిషాల్లో ఆ కాస్తా కానిచ్చి అటు తిరిగి నిద్రపోతున్న అతన్ని చూసి చాలా శుర్రాలైంది.

కీటికీలోనుంచి పరుపు మీదకి జలపాతంలా కురుస్తున్న వెన్నెల, అప్పుడప్పుడూ ఆగి ఆగి వినిస్తున్న పిట్టల అరుపులూ, డాబా మీదకి పాకి వెన్నెలలో నక్షత్రాల దండలా మెరుస్తున్న సన్నజాజిపూల తీగా, తలలో పూర్తిగా విడిచి గుబాళిస్తున్న మల్లెపూలూ, ఒంటిమీద మెత్తగా ఒరుసుకుంటున్న పింక్ శాటిన్ నైట్... తనేదో స్వర్గంలో ఉన్నట్లు తోచింది. ప్రక్కనే శాసనగ్రంథం దైన గంధర్వ పురుషుడు గ్రీకు శిల్పంగా మారిపోయినట్లు, అతను వెన్నెలలో చిరుగాలికి కదులుతున్న ఉంగరాల జాబ్బు అతని అందానికి హైలైట్. ఆ జాబ్బుంటే వినయకి ప్రాణం. హృదయంలో ఆర్తి అంతా డైరెక్ట్ గా అతని బ్రెస్ట్ నోల్ ఇంజెక్ట్ అయ్యేలా

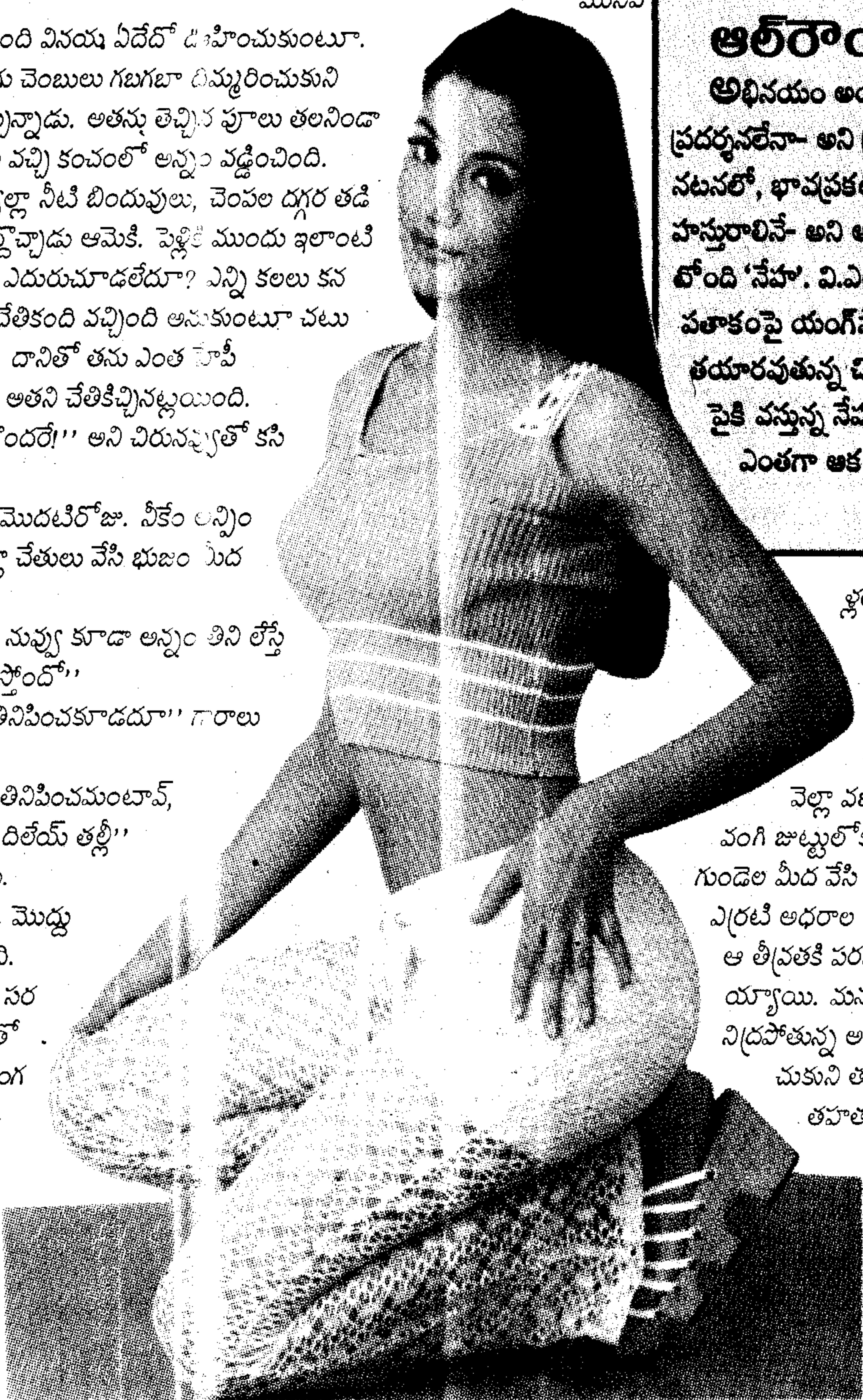
మునివే

ఆల్ రౌండర్

అభినయం అంబే కేవలం అంగాంగ

ప్రదర్శనలేనా- అని ప్రేక్షకులు అనకుండా నటనలో, భావప్రకటనలో కూడా నేను సిద్ధ హస్తూరాలినే- అని అనిపించుకుంటానంబోంది 'నేహ'. వి.వి.సి.ఎంటర్టైన్ మెంట్స్ పతాకంపై యంగ్ స్టార్ ఎన్టీఆర్ హీరోగా తయారవుతున్న చిత్రం ద్వారా తెలుగు తెర పైకి వస్తున్న నేహ గ్లామర్- ప్రేక్షకుల్ని ఎంతగా ఆకర్షిస్తుందో చూడాలి.

-మానస

స్లోతో ఆ జాబ్బు అలా నిమురుతూ ఉంటే ఎంత హాయిగా ఉంటుందీ... అలా తేరిపార చూడగానే ఆపుకోలేని ఉద్రేకం నిలు

వెల్లా వణికించగా కొంచెం ముందుకీ వంగి జాబ్బులోకి వేళ్ళు పోనిచ్చి మరో వెన్నెల గుండెల మీద వేసి గాఢంగా... అతి గాఢంగా ఎర్రటి అధరాల మీద ముద్దు ముద్ర వేసింది. ఆ తీవ్రతకి పరవశంతో కళ్ళు అర మూతలయ్యాయి. మనసు ఆద్రమై అమాయకంగా నిద్రపోతున్న అతన్ని బిగియారా కౌగిలించుకుని తనలో ఐక్యం చేసుకోవాలన్న తహతహ శరీరమంతా పాకింది.

అదీ ఉణం పాటే... అంటూ చలుక్కున లేచి కూర్చున్న జాబ్బులో నుంచి చేతినీ తోసిస్తూ “ఇంకెప్పుడూ నా తలమీద చెయ్యి వెయ్యకు. ఐ హేట్ ఇట్

అన్నాడు కోపంగా.

"బట్ ఐచ్ ఇట్. నాకు నీ ంగరాల జుట్టుంటే చచ్చేంత ఇష్టం" అతని కోపాన్ని గుండెల్లో అదిమేసి అల్లగా హాయిగా నవ్వింది వినయ.

అతను నవ్వులేదు. "నీ జుట్టు పీక్స్" అనేసి దుప్పటి నిండా ముసుగు పెట్టేసాడు.

నీతోనే నడవాలనీ, నీ పక్కనే పడుకోవాలనీ, నీ కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి చూస్తూ ప్రపంచాన్ని మర్చిపోవానీ ఎన్ని సంవత్సరాల కల స్వామీ ఇది. చివరికి అది నిజమైన రోజు నువ్వులా... ఇంకోక్కడ ఉణమైనా నిన్ను వదిలి వుండలేక పడవారు రోజుల పండుగ కూడా కాకుండానే పదిహేను నందల మైళ్ళ దూరం ప్రయాణం చేసి నీతోపాకే వచ్చి ఇంకా పారాణి ఆరని పాదాలతో నీ ప్రణయ సామ్రాజ్యంలో అడుగు పెట్టి శృంగార రసాధి దేవతనై సర్వ సుఖాలూ ధారపోస్తాను, పూల బాణాలు గుప్పిస్తానంటే అంత ఉలుకెందుకు ప్రభూ!

అలా అనుకోగానే అల్లిప కళ్ళల్లో జలధారలు ఉప్పొంగాయి. ప్రపంచ మంతా సముద్రానికి అవతలి తీరంలో ఉండిపోతే ఇవతల ఒంటరిగా నిలబడి పోయినట్లు అనిపించింది.

'అబ్బ' యికి ఎలా నచ్చితే అలా నడుచుకో తల్లీ. నీతో వచ్చి పదిరోజులుండి కాపురం పెట్టించలేని అశ్రురాలిని' గుడ్లనీరు కుక్కుకున్న అమ్మ గుర్తొచ్చింది.

'నీ భావుకతతో బాహారిని ఎవకే అక్కా! ప్రాతః సమీరాలూ, ప్రభాత సంభూతీ, హిమాచల సుమాలూ అన్నావంటే నేను నిజంగానే కాశీ వెళ్లి పాపిష్యుని బాహారిని వెతుక్కు రావాలి' వేళాకోళమాడిన చిన్న తమ్ముడు గుర్తొచ్చాడు. ఒక్కసారిగా ఇరవై సంవత్సరాల అనుబంధాన్ని తెంపుకొని, కోటి ఆశుతో ఇతని చిటికెన వేసి పట్టుకుని వచ్చేసినా ఇంకా ఈ నిశిత్రాత్రి మ్రోత పీకపిగాడ పరివ్వంగంలో ఒదిగిన వేళ అమ్మా నాన్న గుర్తుకు వచ్చారంటే కారణం ఇతను కాదా? ఇక రం ఒకరికి ఒకరై, ఇద్దరూ ఒకటే అయినప్పుడు ఇంకా నాది అనేది మిగిలి ఉంటుందా? నీతో ఏముందో నేను చెప్పలేము కానీ, నిన్ను చూడకుండా, నీ ఊహ లేకుండా ఉణం కూడా ఉండలేక పోతున్నావంటూ బుగ్గలు ముద్దా విన ఆ నోటితోనేనా ఇంత కలుపుగా మాట్లాడుతావా? భార్య భర్త ఒకరు భావుకులై రెండోవారి సహకారం లేకుండా ఇంక ఆ జీవితానికి అర్థం లేదు. అలా రకరకాలుగా ఆలోచిస్తూ ఏదో పోగొట్టుకున్నట్లు కూర్చుండిపోయింది వినయ. ఉదయం లేస్తే మళ్ళీ మామూలే తన సహజమైన చిటికెతనంతో అతన్ని ఏదో అనడం, ఏదో ఆశించడం, నిరాశ పడడం మొదలైపోయింది.

ఒక వెల గడిచింది. ఒకరోజు కారియర్లో వచ్చిన పెద్ద అట్టపెట్టెని విప్పి ఆశ్చర్యపోయింది వినయ. ఒక్క ఉణం తర్వాత ఆమె మొహంలో సంతోషం, చిలిపితనం పోవడం చిందులేదు సాగాయి. కారణం అందులో ఉన్నవి పది కేజీల పడకడానికి సిద్ధంగా వున్న మల్లెపూలు. విజయ్ ఫ్రెండ్ హరీష్ కి కూడా వీళ్ళతోచే అదే ముహూర్తానికి పోయింది. హసీమూన్ అదీ ముగియకుని వచ్చి. ఈరోజే డ్యూటీలో జాయిన్య్యాడు అతను. హరీష్ పంపిన ఆ వెర్రిటి గిట్టని మెచ్చుకోకుండా ఉండలేకపోయింది వినయ. 'ఈరోజైనా జాగరం చేయించకో తానా మొద్దూ!' అనుకుంటుంటే ఒళ్లంతా తీయటి పులకింతతో మళ్ళీ కున్న మల్లె మొగ్గ అయింది. తెల్ల దేవతా పుష్పాల్లా విరిసిన అన్ని వల్లె

పూలనీ వాటి మత్తైన వాసననీ చూస్తున్న కొద్దీ ఒళ్లంతా తేలికై మబ్బుల్లో విహరిస్తున్నట్లుంది ఆమెకి.

ఎనిమిది దాటేవరకూ చూసింది. అతను ఇంకా రాలేదు. స్నానం చేసి నెల రోజుల తర్వాత మళ్ళీ శోభనం నాటి తెల్ల జరీచీర కట్టుకుంది. ఇల్లంతా సాంబ్రాణి ధూపం వేసి ఏలకులు, మిరియాల పాడి దంచిన వేడిపాలు ప్లాస్ట్ లో పోసింది. వీలైనంత పెద్ద దండ తలలో తరుముకుంటుంటే మెడ మీద అతని పెదవుల స్పర్శ కాలుతున్నంత వెచ్చగా అన్నించింది. నిజంగా సర్ ప్రైజ్ అవుతాడు. రియల్లీ వండ్రఫుల్ గిట్ అనుకుంటూ పూలన్నీ దుప్పటి నిండా మెత్తగా పరిచింది. ఎవరి సుఖం వాళ్ళ చూసుకోక తప్పదు అని చిన్నగా నవ్వుకుంటూ ఉండగానే బెల్ మ్రోగింది.

అతనితోపాటూ ఎవరో అపరిచితుడు.

సిగ్గుతో తల దించుకుని లోపలికి వెళ్ళబోతూ వుంటే- కేసీ తన పరిచయం చేసాడు తన ఆఫీసర్ రంగనాథ్ అని. ఆయనెవరో తల పైకెత్తకుండానే టీ తాగి తరుముతున్నట్లే వెళ్ళిపోయాడు. అతన్ని పంపించి తలుపు గడియ పెట్టగానే "విజయ్! నీకో సర్ ప్రైజ్" అంటూ బెడ్రూమ్ లోకి లాక్కెళ్ళింది.

చేయి విడిపించుకుని విసుగ్గా ఆమెనే చూస్తూ "వాటిజ్ దిస్ వినయా. మా ఆఫీసర్ కి బస్ మిస్సయిందని ఇలా లాక్కొచ్చాను. నీ అవతారం చూసి బిక్కచచ్చి టీ తాగి వెళ్ళిపోయాడు పాపం! తెల్లచీరా, మల్లెపూలూ.. క్రేజ్ ఇడియట్. నీకు వేరే ధ్యాసే లేనట్లుంది" అని రుసరుసలాడుతూ లుంగీ తీసుకుని బాత్రూమ్ వైపు నడిచాడు.

'హే... విశ్వామిత్రా! ఎప్పుడూ రుసరుసలేనా స్వామీ. ఇటుచూడు బెడ్ ఎలా డెకరేట్ చేసానో' బరువుగా అప్పటికే దేనికో బ్యూన్ అయిన బాడీని అతని వీపుమీద ఆనిస్తూ అంది అతని మెచ్చుకోలుని ఆశిస్తూ.

"ఆ! సానికొంపలా తయారు చేసావు" ఆమెని తోసి బాత్రూమ్ లోకి వెళ్ళిపోయాడతను.

ఒక్కసారిగా అగాధంలోకి తోసేసినట్లయింది. ఊపిరి ఆగిపోయిందనిపించింది. ఛ! ఈ మగాళ్లందుకు చెప్పిందల్లా వినే భార్యలనే కోరుకుంటారు? రొమాంటిక్ ఐడియాస్, చిలిపితనం, సరసం మగాళ్ళకే కానీ ఆడవాళ్ళకే తగవా? చెయ్యేసి తనవైపు తిప్పుకుంటే తిరిగి కీ ఇచ్చిన మరబొమ్మల్లా ఒళ్లప్పు గించి ఊరుకుంటే తప్ప (ప్రేమతో, ఆర్ద్రతతో నీకోసమే నేనంటూ మనస్ఫూర్తిగా అణువణువు అర్పించుకునే అందాల బొమ్మలు రుచించరు కాబోలు. మనదేశంలో స్త్రీకి మనసులో భావాలని విప్పి చెప్పగలిగే స్వాతంత్ర్యం ఎప్పటికీ వస్తుందో? 'నిద్ర పట్టడం లేదండీ' - అంటూ అన్యాయదేశంగా 'నీ గుండెల్లో పొదుపుకుని లాలి పాడకూడదూ" అని భార్య అంటే 'కానీ నాకు నిద్రాస్తోంది' అని విసుక్కునే భర్తే తనకి మంచి మూడ్ వస్తే 'పిల్లలని పడుకో బెట్టి త్వరగా రావోయ్!' అని ఆర్డర్ చేస్తాడు. అదే భార్య 'ఇవాళ ఒళ్లంతా బరువుగా ఏదోలా వుంది' అంటూ సిగ్గు విడిచి అతని సాన్నిధ్యం కోసం తహతహలాడితే 'బాగా తీసి కొవ్వు పెరిగితే అలాగే వుంటుంది' అని ఆ మాట

లని తేలిగ్గా కొట్టిపారేస్తాడు. పాతికేళ్ళ కాపురం చేసినా భర్తమీద చెయ్యి వేసి తనవైపు తిప్పుకోలేని భార్యలున్న మన సమాజంలో ఆడాళ్ళకి మనసులో శృంగారం మీద మోజే ఉండకూడదు కళ్ళల్లో నీళ్ళ తప్ప. నిశ్శబ్దంగా మల్లెపూలన్నీ తీసి అట్టపెట్టెలో పోసేసింది. తలలో దండ కూడా తీసి అందులో పడేసింది. చీర మార్చుకుని వైటి వేసుకుంది.

ఆయన మాట్లాడేటప్పుడు టైం తిసుకుని మాట్లాడుతాడు. దురదృష్టవశాత్తూ అది మాటైతేమి

ఈలోగా స్నానం చేసి వచ్చి భర్త, “కైకేయిలా అలిగిపో? అన్నీ తీసిపో సావే. ఈ అలకలూ, తాపాలూ తీర్చుకుంటూ పోతే చాంతాడులా పెరిగిపోతాయి కానీ, ఇవన్నీ నా ఒంటకి సరిపడవు. నాకు ఫైల్స్ చూసే పనుంది. నువ్వు పడుకో” అనేసి ఫైల్స్ తీసుకుని ముందుగదిలోకి వెళ్లిపోయాడు. ఎంత అందమైన రాత్రినీ, అద్భుతమైన మల్లెల పక్కనీ క్షణంలో కాలదన్నుకున్నావు అనుకుంది బాధగా.

క్రమంగా రెండు మూడు రెలల్లో పరిస్థితులకి రాజీ పడింది. కానీ మనసు మాత్రం రోజూ అతనితో కలసి ఉండేలా చేస్తున్నా ఇంకా తొలి ప్రయత్నం సమాగమం కోసం ఎదురుచూస్తున్న నవ ధువులాగే ఉంది. ఏదో తీరిని అసంతృప్తి. అది శరీరానికి సంబంధించినది కాదు, మనసులోని వెలితి. మొగలిరేకుతో గుచ్చినట్లుండే అతని ప్రవర్తన ఆమె మనసులో శూన్యాన్ని నింపింది.

అప్పటికే వచ్చేందు కావడంతో ఆలోచిస్తూనే నిద్రలోకి జారుకుంది వినయ.

★ ★ ★

బెల్ గట్టిగా మోగడంతో లిక్కిపడి లేచింది వినయ. తెల్లవారుఝామున మూడున్నర గంటలు. (టెంట్ వచ్చేసిందా? అనుకుంటూ చెంగున మంచం దూకి ఒక్కంగలో పొంగి తలుపు తీసింది.

ఎదురుగా అతనే!

వారం రోజులు ఆఫీస్ పని మీద హైదరాబాద్ వెళ్లి ఆరోజే వచ్చాడు. గుమ్మం పొడవునా అతను చిహ్నం కన్నుగీటుతూ- వినయ కళ్ళలో వారం రోజుల విరహం.

“లోపలికి రానిస్తావా? క్షణం చూసుకోవడమే సరిపోతుందా” అన్నాడు తనే.

నిశ్శబ్దంగా అడ్డు తప్పుకుంది.

సూట్ కేస్ క్రింద పెట్టి రెండు చేతులతో ఆమెను దగ్గంగా తీసుకున్నాడు. రెక్కలు విరిగిన గువ్వలా చలుక్కున అతని కౌగిలిలో ఇమిడిపోయింది ఆమె. వెన్ను మీద సుతారంగా నిమగ్నమై వేళ్ళ స్పర్శ ఆమెలో కొండంత ధైర్యం నింపుతోంది. ఎప్పుడో తప్పిపోయిన తల్లి ఒకటిలో చేరినట్లు- అదో రకమైన ఆనందంతో అతని గుండెల్లో తల దూర్చింది వినయ. మరింతగా పొదుపు. న్నాడు అతను. నుదుటిమీద అతను సున్నితంగా పట్టిన చిరుముద్దు ఎంతో ఆత్మీయంగా అన్నింటికన్నా మునుకుంది.

అప్పటికే బూట్లు విప్పి అతను వినయని రెండు చేతులతో ఎత్తుకుని అలాగే మంచం మీద పడుకోబెట్టాడు. అతని దగ్గర నుంచి మౌత్ ఫ్రెష్ నర్ వాసన. తల వెంట్రుకల దగ్గర నుంచి కాలి బొటన వేలు వరకు తడి తడి ముద్దులతో ఆవేశంగా రెచ్చిపోతున్న అతన్ని కానీ ఇన్నాళ్ళుగా మనసు మూలలో బలవంతంగా దాచేసిన కోరికలన్నీ రెక్కలు విప్పుకోసాగాయి. ఆపుకోలేని తమకంతో చిన్నగా చెవి కిరికి ఏమంటాడోనని పెద్ద పెద్ద కళ్ళని మరింత వెడల్పు చేసి భయంగా అతని మొహంలో చూసింది. అయితే అందుక భిన్నంగా అతను మాత్రం ఆ మోడ్లు కళ్ళతో “కారీ ఆన్” అంటూ చెవి దగ్గర గుసగుసలాడాడు. ఇంకా అడ్డమేముంది?

బదు నిముషాల్లో అటు తిరిగి నిద్రపోయే అతను ఈరోజు కబుర్లా డుతూ, ఆడుతూ పాడుతూ కేరింతలు కొడుతూ గంటసేపు గడిపేసరికి ఆమె మనసు నిండిపోయింది. అంతవరకు ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడని పోయినా ఆమె మౌనం విజయ్ కి ఎన్నో విషయాలు పూసగుచ్చినట్లు చెప్పింది.

వినయ్ తలని తన గుండెల మీదకి చేర్చుకుంటూ “ఏమిటి ఇవాళ కొత్తగా ఉన్నాడని చూస్తున్నావా? నాది అనుకుని అల్మారాలో నుంచి తీసిన సూట్ కేస్ లో పడేసుకున్న నీ డైరీ నువ్వు నాతో చెప్పలేకపోయిన కబుర్లన్నీ చెప్పింది. నిజానికి అది చదివిన మర్నాడే వచ్చేయ్యాలనించింది కానీ ఆఫీస్ పని కదా! ఎక్స్ ప్రీమ్ లీ సారి వినయా. నీ మనసు చాలా బాధ పెట్టినట్లు న్నాను. కానీ దానికి నాది మాత్రమే పూర్తి బాధ్యత

నిషా కలలు

తెలుగు సినీ రంగంలోకి వచ్చి రాణిస్తున్న రీమా సేన్ అడుగుజాడల్లో మరో కలకత్తా నుందరి కూడా వస్తోంది. గ్లామరస్ గా ఆకట్టుకునే ‘నిషా’ పుట్టింది, పెరిగింది కలకత్తాలో అయినా సినీస్టార్ గా తన అదృష్టాన్ని మాత్రం దక్షిణాదిన పరీక్షించుకోవాలనుకుని ‘కలలు కందాం రా...’ అనే సినీ మాల్ నటించింది. కొత్తవాళ్ళకి ఇక్కడ అవకాశాలు బాగా వుంటాయని, అందుకనే తన దృష్టిని ఇటువైపు మళ్లించానని చెబుతున్న ‘నిషా’కి అదృష్టం ఎలా కలిసొస్తుందో మరి!

-శ్వేత

కాదు. రొమాన్స్ వంటింట్లో మొదలై బెడ్ రూమ్ లో ఆఖరవ్యాలన్న నీ కోరికకీ, విపరీతమైన వత్తిళ్ళతో బాధపడే నా వృత్తికి సరిపోదు. ఆ టెన్షన్ తో చీటికి మాటికి నిన్ను కనిపిస్తాడిని. సారీ వినయా! సెక్స్ అంటే కేవలం రెండు శరీరాలకి సంబంధించినది కాదని నీ డైరీ నాకు చెప్పింది. ఇప్పటికైనా నీ మనసులో వెలితి తీరే ప్రయత్నం చేస్తాను. రేపే మన హనీమూన్ ఊటీకి. హాయిగా పది రోజులు ఈ జాబ్ కి, ఈ టెన్షన్ కి దూరంగా తిరిగి వద్దాం” అంటూ టెక్సెట్స్ ఆమె చేతిలో పెట్టాడు.

అనిమిషంగా చూస్తూ వుండిపోయిన వినయని బుగ్గ గిల్లుతూ “సాయంత్రం పది కిలోల మల్లెపూలు తెప్పించనా! మొన్న బాగా డెకరేట్ చేశావు” అన్నాడు గుసగుసగా.

అప్పటికే తేరుకున్న వినయ- “బాబో! ఇన్ని సర్ప్రైజ్ లు నేను తట్టుకోలేను” గుండెల మీద చెయ్యి వేసుకుంటూ అంది.

“నువ్వు ఏమీ తట్టుకోలేవు కానీ ఆశ మాత్రం లావు. కాస్త ఎడ్వాన్స్ యితే నా చేతుల్లోనే సోలిపోతావు. ఎవరూ థాంక్స్ టు డైరీ” అన్నాడు విజయ్.